

Presuda Suda (treće vijeće) od 10. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft/Vas Megyei Kormányhivatal

(Predmet C-177/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Načela prava Unije – Nadređenost – Izravan učinak – Lojalna suradnja – Članak 4. stavak 3. UEU-a – Članak 63. UFEU-a – Obveze države članice koje proizlaze iz presude donesene u prethodnom postupku – Tumačenje pravila prava Unije koje je Sud dao u presudi donesenoj u prethodnom postupku – Obveza davanja punog učinka pravu Unije – Obveza nacionalnog suda da izuzme iz primjene nacionalni propis koji je, prema tumačenju Suda, protivan pravu Unije – Upravna odluka koja je postala konačna jer protiv nje nije podnesen pravni lijek – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti – Odgovornost države članice”)

(2022/C 171/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Grossmania” Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft

Tuženik: Vas Megyei Kormányhivatal

Izreka

Pravo Unije, osobito članak 4. stavak 3. UEU-a i članak 267. UFEU-a, treba tumačiti na način da je nacionalni sud pred kojim je podnesena tužba protiv odluke kojom se odbija ponovni upis prava plodouživanja koja su prestala *ex lege* te su izbrisana iz zemljišnih knjiga na temelju nacionalnog propisa koji nije u skladu s člankom 63. UFEU-a, a kako ga je Sud protumačio u presudi u prethodnom postupku, dužan

- izuzeti iz primjene taj propis; i
- osim ako je riječ o objektivnim i legitimnim preprekama, naložiti nadležnom upravnom tijelu da provede ponovni upis tih prava plodouživanja, iako brisanje tih prava nije sudski osporavano u zakonskom roku te je stoga postalo pravomoćno u skladu s nacionalnim pravom.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austrija) – NE/Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Predmet C-205/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Upućivanje radnika – Direktiva 2014/67/EU – Članak 20. – Sankcije – Proporcionalnost – Izravan učinak – Načelo nadređenosti prava Unije”)

(2022/C 171/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NE

Tuženik: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

uz sudjelovanje: Finanzpolizei Team 91

Izreka

1. Članak 20. Direktive 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) ima izravan učinak u dijelu u kojem se njime zahtijeva da sankcije koje su njime predviđene budu proporcionalne, pa se stoga pojedinci na njega mogu pozivati pred nacionalnim sudovima protiv države članice koja ga je pogrešno prenijela.
2. Načelo nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da ono obvezuje nacionalna tijela da izuzmu iz primjene nacionalni propis čiji je dio protivan zahtjevu proporcionalnosti sankcija iz članka 20. Direktive 2014/67 samo u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se omogućilo izricanje proporcionalnih sankcija.

(¹) SL C 348, 19. 10. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. ožujka 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Appeal Tribunal (Northern Ireland) – Ujedinjena Kraljevina) – VI/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Predmet C-247/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica – Članak 21. UFEU-a – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 7. stavak 1. točka (b) i članak 16. – Dijete koje je državljanin jedne države članice, a boravi u drugoj državi članici – Izvedeno pravo boravka roditelja koji stvarno skrbi za to dijete – Zahtjev sveobuhvatnog zdravstvenog osiguranja – Dijete koje ostvaruje pravo stalnog boravka za dio predmetnih razdoblja“)

(2022/C 171/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VI

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Izreka

1. Članak 21. UFEU-a i članak 16. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavlja[n]ju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da dijete, građanin Unije, koje je steklo pravo stalnog boravka, kao ni roditelj koji stvarno skrbi za njega nisu obvezni raspolagati sveobuhvatnim zdravstvenim osiguranjem u smislu članka 7. stavka 1. točke (b) te direktive kako bi sačuvali svoje pravo boravka u državi domaćinu.